

at erklære sig imod Udkastet, forøget Styrke. Men den første gaaer tillige ud paa den Forandring i den gjeldende Lovgivning om Studsmaalsvæsenet, der bifaldes af Udvalgets Fleerhed, medens den sidstnævnte Betænkning gaaer ud paa, at det i alt Væsentligt bør blive ved de hidtil gjeldende Anordninger, hvilket, som foransøgt, ogsaa er min Mening. Bistnok for tjener Criminal- og Politierettens Betænkning megen Opmærksomhed paa Grund af dens Motivering og af den Leilighed, denne Ret har til at sætte sig ind i Lyendeforholdene her i Staden. Men jeg har ikke kunnet finde den overbevisende med Hensyn til den Deel af samme, hvorimod jeg har erklæret mig, og som Autoritet betragtet turde Politiedirectorens Mening i det Mindste have lige saa meget at betyde som Rettens. Uden Tvivl blive endog flere Lyendefager, efterat være indklagede for Politiedirectoren (til hvem enhver Politiefag kommer, inden den gaaer til Retten), afgjorte ved hans og de ham underordnede Mands Medvirkning, end henviste til Retten, saa at der vistnok i det administrative Politie maa findes et nok saa udstrakt practisk Beskjendtskab med Lyendevæsenet som i Retten. Den omhandlede Betænkning er vel iøvrigt ikke afgiven af Politiedirectoren selv, men i hans Fraværelse paa en Rejse i Udlandet af Vice-Politiedirectoren. Men ogsaa denne har en mangeaartig Erfaring fra sine forskjellige Stillinger ved Politiet, blandt andet i flere Aar som Politierets-Assessor, ligesom hans praktiske Dygtighed og Dmhu for sit Embede er almindelig anerkjendt, og desuden er Conferentsraad Bræstrup uden Tvivl aldeles enig i den af ham afgivne Betænkning.

De Forandringer i visse Enkeltheder af Frdgn. af 5 Sept. 1832, som Udkastet har foreslaaet, ere ikke af nogen Vigtighed; dog maa jeg bemærke, dels at de Straffe, der efter denne Forordnings §§ 6 og 7 kunne finde Sted ogsaa for dem, hvis Studsmaalsbøger ved tilregnelig Skjodesløshed tabes, maculeres o. s. v., bortfalde efter Udkastets §§ 63 og 69, hvorefter den Paagjældende kan anses, naar det bevisligt er skeet med Forsæt, dels at § 68 paalægger Huusbonden under Straf at have Indseende med, at det Lyende, som

han tager i Tjeneste er i Besiddelse af Studsmaalsbog, og at denne har faaet de fornødne Paategninger i Anledning af den sidste Tjenestes Fratrædelse. Hvad det Første angaaer, da vil Straffene for det ovenmeldte Forhold ikke have synderlig Virkning, naar de knyttes til Betingelse af Forsætlighed. Et heller synes det, at der kan være nogen Betænkelse ved ogsaa at lade Lyendet staae til Ansvar for at behandle sin Studsmaalsbog med Skjodesløshed, da det dog kun blev en ubetydelig Mulct, og Retten end ikke vilde anvende denne, naar Skjodesløsheden ikke var af et paafaldende Slags, hvilket og er betegnet ved det tilføiede Udtryk „tilregnelig“. Det i § 69 Huusbonden paalagte Tilsyn med, at Lyendet har Studsmaalsbog m. v., vil, som hidtil uvant, neppe uden idelig Anvendelse af Mulct kunne sættes i Virksomhed, og synes heller ikke nødvendigt.

§ 70 indeholder, at de af den omhandlede Lov flydende Sager skulle, som hidtil, behandles politieretsviis, og skjælnes derhos mellem de af disse Sager, der skulle være Gjenstande for privat Paatale, og de, som det Offentlige kan forfølge, samt bestemmer Prescriptionen for afskillige Lyendefager. Dette maa vistnok i det Hele bifaldes. Bestemmelsen i Sens første Led kunde imidlertid lede til Tvivl, om den med Hensyn til Sager angaaende Forfalskninger af Studsmaal skulde gjøre nogen Forandring i Frdgn. af 28de Febr. 1845 § 17, hvilket vistnok ikke er Hensigten. De ovennævnte Prescriptionstider finder jeg for lange. Baade Forholdets egen Natur og Lovens 1—14—1 taler for, at den, som vil paaklage de Brud paa de indgaaede Forpligtelser, som indeholdes i de her benævnte Handlinger, bør gjøre det strax, det vil sige, inden en meget kort Tid, som vel i det Høieste burde være de i den i Motiverne anførte Forordning om og Orden ved Hovret af 25de Marts 1791 § 17 bestemte 4 Uger. Især forekommer det paafaldende, om en Huusbond efter Lyendeforholdets Ophør kunde paatale Ulydighed og Trods, Lyendet maatte have udvist lang Tid, førend Tjenesten, efter Opsigelse, ophørte.

§ 71, der opregner de Artikler i Loven og de Anordninger, der skulle træde ud af Kraft,